

Droom komt uit voor

twee Friese rugbyers

Als een prachtige kans, zo beschrijven Tys Koopmans en Duncan van der Til het avontuur dat hen te wachten staat. Op 9 januari vertrekken ze voor twee jaar naar Zuid-Afrika om daar te studeren en beter te worden in hun grootste passie: rugby.

Mark Vallinga

Heerenveen | De laatste inenting, een studentenvisum regelen en alvast een extra paar schoenen kopen. De komende tijd staat voor Tys Koopmans (16) uit Jubbega en Duncan van der Til (16) uit Noardburgum in het teken van de laatste puntjes op de i zetten. Over ruim drie weken stappen ze samen in het vliegtuig voor een reis van zestien uur naar Zuid-Afrika. In hun koffer zit in ieder geval een keurige stropdas voor op school, maar de rugbyspullen blijven thuis.

Want in Zuid-Afrika zal het hen op dat vlak namelijk aan niets ontbreken. Koopmans, Van der Til en Max Plaizier uit Havelte gaan twee jaar studeren en rugbyen in het land dat in november wereldkampioen werd in die sport. Dat doen ze in het kader van een uitwisselingsprogramma tussen de Nederlandse Rugby Academy's en de Northwood School in de stad Durban. In Zuid-Afrika krijgen de jongelingen de kans om op hoog niveau te rugbyen en zich te meten met de talenten die daar rond lopen.

Het is een prachtkans voor Koopmans en Van der Til, die niet zomaar zijn toegelaten tot de Northwood School. „We moesten een rugby-cv opsturen en ook wat beeldmateriaal. Dat werd in Zuid-Afrika allemaal bekeken en op basis daarvan hebben ze een selectie gemaakt”, legt Van der Til uit, die - net als Koopmans - in het Nederlands team onder de zeventien jaar speelt. „De bondscoach heeft een aanbevelingsbrief voor ons geschreven. Dat zal waarschijnlijk ook wel mee hebben geholpen.”

En dus verruilen beide Friezen het

koude Nederland voor het zomerse Zuid-Afrika, waar de temperatuur oploopt tot boven de dertig graden. „Ik heb er veel zin in, maar daar zie ik wel een beetje tegenop”, geeft Koopmans toe. „Ik houd niet zo van dat warme vochtige weer en zeker niet als je daar ook nog in moet sporten. Ik ben sowieso benieuwd hoe ons niveau is vergeleken met de andere jongens op school. Rugby is in Zuid-Afrika veel populairder dan hier.”

Meer dan beuken

Beide Friezen beoefenen de sport al jaren en inmiddels is rugby uitgegroeid tot hun grootste passie. Ze trainen zes keer per week: tweemaal bij hun club in Groningen en vier keer bij de Rugby Academy Noord Oost (RANO), waar de grootste talenten uit de regio worden begeleid door trainers met ervaring in het toprugby. Koopmans en Van der Til hebben een talentenstatus gekregen van NOC*NSF en mogen daardoor ook onder schooltijd trainingen volgen.

Koopmans werd zes jaar geleden enthousiast gemaakt voor de sport door zijn vader, die in het verleden voor De Wrotters uit Gorredijk rugbyde. „Ik ben er in 2013 mee begonnen en kan me heerlijk uitleven op het veld. Rugby wordt gezien als een ruige sport, maar er komt meer tactiek bij kijken dan je misschien denkt. Je redt het echt niet door alleen wat dom op elkaar in te rennen.”

Elke speler heeft een eigen rol in het team en het is niet uitsluitend een kwestie van beuken, vult Van der Til aan. Hij begon al op achtjarige leeftijd bij Greate Pier in Leeuwarden. „Ik was altijd wat lomp en tijdens het voetbal op school duwde ik al mijn klasgenoten telkens om. Met

Een avontuur in het land van de

wereldkampioen wacht de jonge Friese rugbyers Duncan van der Til (l) en Tys Koopmans. Foto: Henk Jan Dijks

tackelen was ik niet zo voorzichtig”, aldus de Noardburgumer, die tegenwoordig samen met Koopmans in het O17-team van de rugbyclub uit Groningen speelt.

Die vereniging komt uit in de eerste klasse, het op een na hoogste niveau in Nederland, en dat is ook de reden waarom beide hun Friese clubs verlieten. Want zowel Koopmans als Van der Til heeft de ambitie om ooit het eerste team van Groningen te halen en nog eens in de ereklasse te mogen spelen. Met de ervaring die ze opdoen in Zuid-Afrika kan dat doel zo-

maar eens flink wat dichterbij komen. In het doel om rugby in het buitenland te mogen spelen, zijn ze straks in ieder geval al wel geslaagd.

De kans om in Zuid-Afrika aan de slag te gaan, grijpen beide Friezen met beide handen aan. Al zal het wel flink wennen worden. Zeker omdat ze op grote afstand van hun familie verblijven en het er op Zuid-Afrikaanse scholen anders aan toegaat dan in Nederland. „Het is daar allemaal heel wat strenger”, weet Koopmans. „We moeten een uniform dragen en je krijgt veel individuele begeleiding.

We moeten daar een uniform dragen en 's avonds ook onze telefoon inleveren. Het is strenger dus

We slapen op een kamer met nog zes jongens en ik hoorde ook al dat er iedere avond inspectie is. En je moet 's

avonds de telefoon inleveren.”

Discipline staat er dus hoog in het vaandel, maar dat werpt ook zijn vruchten af: de eerste Nederlandse rugbyers die in 2013 naar Durban gingen, spelen bijna allemaal bij een mooie club en maken ook onderdeel uit van het Nederlands team. Zo ver is het voor Koopmans en Van der Til nog lang niet, maar de droom om dat ook te bereiken is er zeker. Van der Til: „Maar dat we naar Zuid-Afrika gaan en daar twee jaar mogen blijven, is al een droom die uitkomt. Ik heb er ontzettend veel zin.”